

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: V. J., narozený dne X
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Martinou Tesařovou
sídlem Hořelická 1230/39, 252 19 Rudná

proti
žalovanému: Magistrát města Chomutov
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném u žalovaného
pod sp. zn. SZ MMCH/155115/2022

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 19. 9. 2024, téhož dne podanou soudu, se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného s návrhem, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. SZ MMCH/155115/2022 rozhodnutí do 30 dní od právní moci vyhovujícího rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že mu byl dne 21. 7. 2023 doručen příkaz žalovaného ze dne 21. 7. 2023, č. j. MMCH/97660/2023/ODaSČ/Kur, sp. zn. SZ MMCH/155115/2022, ve věci přestupku. Dne 31. 7. 2023 zaslal žalobcův tehdejší zástupce K. K. (dále též „*zmocněnec*“) žalovanému na adresu elektronické podatelny e-mailovou zprávu s přiloženým odporem proti výše uvedenému příkazu. Zmíněná příloha vznikla elektronickou konverzí z fyzické listiny, jež byla předtím vlastnoručně podepsána žalobcem i *zmocněncem*; o provedené konverzi byla pořízena ověřovací doložka opatřená elektronickým podpisem. Žalobce má s odkazem na § 22 odst. 1 písm. a), odst. 2 a odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) za to, že žalovaný byl povinen takto e-mailem podaný odpor přijmout, zrušit napadený příkaz a pokračovat v řízení o přestupku. Jelikož tak žalovaný nepostupoval, podal žalobce dne 17. 7. 2024 u Krajského úřadu Ústeckého kraje žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Nadřízený orgán usnesením ze dne 22. 7. 2024, č. j. KUUK/108611/2024/ ODSA/Fid, postoupil žalobcovu žádost žalovanému, který téhož dne vydal písemné vyjádření; v něm uvedl, že *zmocněncovou* e-mailovou zprávu zaslaný odpor nebyl elektronicky podepsán ani žalobcem, ani *zmocněncem*, nýbrž jinou osobou (O. F., který však nebyl žalobcovým zástupcem), a dále že dne 9. 8. 2023 vyrozuměl písemně žalobce i jeho *zmocněnce* o nepřipustnosti e-mailového odporu a o zpravomocnění příkazu ke dni 1. 8. 2023. Žalobce tím marně vyčerpал prostředek, který na ochranu proti nečinnosti žalovaného upravuje procesní předpis (k tomu žalobce odkázal na bod 41 odůvodnění rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2023, č. j. 2 As 21/2020-34).
3. Žalobce však označil odpor (elektronický dokument), zaslaný žalovanému přílohou e-mailové zprávy, za řádně a včas podaný. Opatření odporu elektronickým podpisem O. F. není na újmu věci, neboť jde o pracovníka pošty, který listinný odpor konvertoval v elektronický dokument. Za podstatnou považoval žalobce skutečnost, že listinný odpor byl před konverzí vlastnoručně podepsán jak jím samým, tak *zmocněncem*, a že byl následně řádně konvertován v elektronický dokument, jemuž ustanovení § 22 odst. 3 zákona o elektronických úkonech připisuje stejné právní účinky jako listinnému originálu. K zaslanému odporu nebyla *zmocněncem* přiložena příslušná plná moc, což nemění nic na žalobcově povinnosti přijmout tento odpor a pokračovat v řízení přímo s žalobcem jako s nezastoupeným účastníkem (k tomu odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33).
4. Nehledě na argumentaci předestřenou v předchozím odstavci je žalobce toho názoru, že shledal-li žalovaný odpor či jeho podání vadným, bylo jeho povinností dle (žalobcem blíže neurčené, pozn. soudu) konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyzvat žalobce k odstranění shledané vady. Žalovaný tak neučinil; přesto žalobce z procesní opatrnosti podal později prostřednictvím své datové schránky odpor znovu a přiložil k němu plnou moc udělenou *zmocněnci*. I kdyby tedy neměl být žalobcův názor o řádnosti e-mailového podání odporu aprobován, bylo toto podání posléze doplněno podáním shodného obsahu, učiněným prostřednictvím žalobcovy datové schránky; toto doplnění je nutno považovat za včasné, neboť lhůta k odstranění případných vad e-mailového podání nemohla žalobci uplynout, nebyl-li žalovaným k odstranění vad podání kdy vyzván.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve shrnul průběh předcházejícího řízení o přestupku, v němž figurovala jako obviněná osoba Y. B., která měla dle dřívějšího žalobcova sdělení při řízení vozidla provozovaného žalobcem spáchat přestupek. Toto řízení o přestupku bylo zastaveno. Následně žalovaný vydal příkaz ze dne 21. 7. 2023, č. j. MMCH/97660/2023/ODaSČ/Kur, jímž podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) uznal žalobce vinným z přestupku. Dále dne 31. 7. 2023 žalovaný obdržel od *zmocněnce* e-mailovou zprávu s přiloženým odporem; zpráva neobsahovala plnou moc ani „elektronicky zaručený“ podpis *zmocněnce* či žalobce.
6. Žalovaný označil za nesporné, že odpor proti příkazu byl jako listina nejprve podepsán žalobcem a *zmocněncem* a následně byla listina konvertována do elektronického dokumentu prostřednictvím služby České pošty, s. p. Domníval se však, že takto e-mailem podaný odpor neobstojí. Aby bylo lze přípustně učinit podání prostřednictvím e-mailové zprávy, musí být takové podání buďto elektronicky podepsáno, anebo písemně doplněno. To, že listinný odpor, podepsaný vlastnoručně žalobcem a *zmocněncem*, byl následně konvertován do elektronického dokumentu, dle žalovaného toliko ověřuje shodu listiny s následně vzniknuvším elektronickým dokumentem; nedochází tím však k ověření vlastnoručních podpisů. Správní řád požaduje, aby podání bylo opatřeno vlastnoručním podpisem; za takový však již nelze dle názoru žalovaného považovat obraz podpisu (původně na listině vlastnoručního) zachycený nově v elektronickém dokumentu, neboť takový obraz vlastnoručního podpisu již nemůže být zkoumán z hlediska jeho pravosti (plynulost tahu, tlak hrotu na papír, sklon hrotu apod.).
7. Nezávisle na možnosti zkoumat pravost podpisu je dle žalovaného také nezbytné, aby s ohledem na § 37 odst. 4 správního řádu bylo nepodepsané podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě (např. e-mailová zpráva) do 5 dnů potvrzeno. Žalobce ani *zmocněnec* však e-mailovou zprávu ani nepodepsali, ani v zákonné pětidenní lhůtě nepotvrdili. Nebylo přitom povinností žalovaného je k takovému postupu vyzývat, což žalovaný odůvodnil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, č. 2041/2010 Sb. NSS. Žalovaný proto k e-mailem učiněnému podání ze dne 31. 7. 2023 nepřihlížel, a to v souladu se závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2011, č. j. 1 Ad 81/2010-125.
8. Závěrem svého vyjádření žalovaný konstatoval, že žalobcův procesní postup svědčí o jeho úmyslu co nejvíce ztížit a znepráhlednit správní řízení. Žalobce i *zmocněnec* ostatně disponují datovou schránkou, jejímž prostřednictvím mohli podání vůči žalovanému činit bez jakýchkoli obtíží, nicméně přesto se rozhodli zaslat odpor e-mailovou zprávou, nadto bez plné moci. Dle žalovaného jde o zjevnou procesní taktiku, která se opakuje v dalších řízeních, v nichž vystupuje tentýž *zmocněnec*. Závěrem žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32, s tím, že procesní postup, byť formálně bezvadný, může být s ohledem na okolnosti případu označen za zneužití práva; za takový postup žalovaný považoval podání nynější žaloby.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci nebylo třeba provádět dokazování nad rámec obsahu předloženého správního spisu, neboť mezi účastníky řízení nebylo sporu ohledně rozhodujících skutkových okolností. Výzvu k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání, doručil soud žalobci (prostřednictvím jeho zástupkyně) dne 6. 11. 2024 a žalovanému již dne 5. 11. 2024. Účastníci byli poučeni, že v případě absence opačného vyjádření ve stanovené lhůtě bude mít soud za to, že s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasí. Účastníci se k výzvě nevyjádřili.
10. S ohledem na obsah procesních podání účastníků tkví jádro sporu nikoli v otázkách skutkových, ale v otázkách právních. Soud tak vyšel z účastníky zásadně shodně tvrzeného skutkového stavu podpořeného obsahem správního spisu žalovaného sp. zn. SZ MMCH/155115/2022. Žalovaný vydal dne 21. 7. 2023 příkaz č. j. MMCH/97660/2023/ODaSČ/Kur, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl dne 21. 7. 2023 doručen do žalobcovy datové schránky. Dne 31. 7. 2023 byla na elektronickou podatelnu žalovaného doručena e-mailová zpráva zasláná z adresy X s předmětem „podání odporu v zastoupení“. Uvedená e-mailová zpráva jako taková nebyla opatřena elektronickým podpisem. Ke zprávě byla připojena jedna příloha, a to elektronický dokument ve formátu .pdf – scan listiny obsahující odpor proti výše uvedenému příkazu. Příloha byla opatřena doložkou konverze do elektronické podoby a nesla elektronický podpis O. F. (pracovníka České pošty, s. p.) vytvořený pomocí kvalifikovaného prostředku pro vytváření elektronických podpisů. Ve vstupním dokumentu (původním listinném odporu) bylo mj. uvedeno jméno a příjmení žalobce i *zmocněnce* a tyto údaje byly (ve vstupním dokumentu) opatřeny vlastnoručními podpisy. Dne 18. 7. 2024 obdržel Krajský úřad Ústeckého kraje žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti v řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. SZ MMCH/155115/2022 a dne 22. 7. 2024 ji postoupil žalovanému jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Dne 31. 7. 2024 žalovaný zaslal žalobci a *zmocněnci* do datových schránek přípis nazvaný Vyjádření k nečinnosti správního orgánu, dle jehož obsahu žalovaný neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení či pro obnovu řízení. Na to žalobce dne 31. 8. 2024 zaslal ze své datové schránky žalovanému datovou zprávu se třemi přílohami zahrnujícími odpor datovaný dnem 24. 7. 2023, plnou moc ze dne 29. 8. 2024 a průvodní dopis ze dne 29. 8. 2024. Žalovaný následně dne 9. 9. 2024 zaslal žalobci do datové schránky vyrozumění, že z žalobcovy strany došlo k nepřipustnému podání odporu.
11. Soud se nejprve zabýval posouzením včasnosti žaloby. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*
12. Žalobce se žalobou domáhal vydání rozhodnutí v řízení o přestupku vedeném u žalovaného pod sp. zn. SZ MMCH/155115/2022. Jelikož žaloba stála na předpokladu, že *zmocněncovou* e-mailovou zprávou ze dne 31. 7. 2023 byl řádně podán odpor proti příkazu žalovaného a že žalovaný měl po zrušení odporu vydat rozhodnutí ve věci, odvíjí se počátek roční lhůty pro včasné podání žaloby ode dne, kdy podle žalobních tvrzení a argumentace měla marně uplynout lhůta k vydání rozhodnutí o přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů platí, že *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.*
14. Soud je toho názoru, že mělo-li podle žaloby dne 31. 7. 2023 dojít ke zrušení příkazu, měl žalovaný navazující rozhodnutí o přestupku vydat nejpozději do 60 dnů od zrušení příkazu, tj. do pátku 29. 9. 2023. Konec jednoleté lhůty k podání žaloby proto připadl na pondělí 30. 9. 2024. Jelikož žaloba byla u soudu podána dne 19. 9. 2024, nebyla podána opožděně.
15. Dále se soud zabýval posouzením, zda žalobce ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. *bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.*
16. Za prostředek ochrany proti nečinnosti soud v této věci považuje žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, která byla podána Krajskému úřadu Ústeckého kraje dne 18. 7. 2024. Uvedený úřad postoupil žalobcovu žádost žalovanému. Žalovaný ji následně vyřídil tím, že dne 31. 7. 2024 zaslal žalobci i zmocněnci písemnost s oznámením, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení či pro obnovu řízení. Z toho je patrné, že žalobcem uplatněný prostředek ochrany proti nečinnosti byl vyčerpán bezvýsledně.
17. Jelikož byly splněny veškeré procesní podmínky věcného projednání žaloby, přistoupil soud k posouzení důvodnosti žaloby, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
18. Žaloba není důvodná.
19. Pro závěr soudu co do důvodnosti žaloby bylo stěžejní zodpovězení otázky, zda e-mailové podání obsahující odpor bylo učiněno některým ze způsobů, s nimiž platná právní úprava spojuje účinky řádného podání.
20. Podle § 37 odst. 4 správního řádu *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu* (zvýraznění doplněno soudem). Toto zákonné ustanovení neposkytuje zcela uzavřený výčet veškerých přípustných možností učinění podání, neboť kromě tří výslovně umožněných způsobů (písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě) předvídá ve větě druhé jakožto zbytkovou kategorii i učinění podání pomocí jiných technických prostředků. Má-li však podání být učiněno pomocí „jiného technického prostředku“, musí být na rozdíl od způsobů podání dle věty první do 5 dnů některým z těchto způsobů potvrzeno, popřípadě doplněno. Nebude-li tato podmínka splněna, optikou interpretovaného ustanovení nepůjde o podání, jež by bylo způsobilé přivodit v řízení jakékoli účinky.
21. Je tudíž významné, lze-li zmocněncovu e-mailovou zprávu ze dne 31. 7. 2023 vč. její přílohy (konvertovaného odporu) důvodně označit za podání učiněné způsobem dle § 37 odst. 4 věty první správního řádu, či nikoliv. K tomu poskytuje vodítko samotný text zákona, jenž ve větě druhé posledně odkazovaného ustanovení výslovně označuje veřejnou datovou síť za „jiný technický prostředek“, bylo-li podání učiněno jejím prostřednictvím bez použití podpisu. V tomto se úprava formy podání dle správního řádu podstatně odlišuje od podobné úpravy dle s. ř. s.; druhý z uvedených zákonů (konkrétně v § 37 odst. 2 s. ř. s.) totiž již nepodává žádné konkrétní příklady jiných forem podání, jejichž dovolenost je podmíněna dodatečným potvrzením v příslušné lhůtě a formě. Pro nyní posuzovanou věc relevantní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu však výslovně řadí „podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu“ mezi podání učiněná pomocí „jiných technických prostředků“, a tedy jeho účinnost podmiňuje následným potvrzením či doplněním.

22. S ohledem na výše uvedené je dále třeba určit, zda konkrétně *zmocněncova* e-mailová zpráva ze dne 31. 7. 2023 byla podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě a zda byla žalovanému zaslána bez použití podpisu (či naopak s použitím podpisu).
23. V rozhodovací činnosti správních soudů dlouhodobě panuje široká shoda na tom, že e-mailová zpráva je podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě. Již v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, č. 2041/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že *„podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.“* V citovaném rozsudku přitom byla posuzovaným podáním právě e-mailová zpráva. K rozptýlení případných pochybností ohledně aktuálnosti citovaného právního názoru postačí podotknout, že sice byl vysloven ke znění § 37 odst. 4 správního řádu účinnému do 30. 6. 2010, jež bylo v mezidobí pozměněno zákony č. 167/2012 Sb. a č. 298/2016 Sb.; tyto změny se však nijak nedotkly povahy e-mailové zprávy jakožto podání učiněného prostřednictvím veřejné datové sítě.
24. Zbývá tedy posoudit, zda byla e-mailová zpráva ze dne 31. 7. 2023 jakožto podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě zaslána žalovanému s použitím podpisu ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, či naopak bez použití takového podpisu.
25. Z logiky věci nelze podání činěné prostřednictvím veřejné datové sítě podepsat vlastnoručně tak, jak by tomu bylo v případě opatření listiny vlastnoručním podpisem. Datová síť slouží k přenosu elektronických dat; podání jejím prostřednictvím činěné je souborem elektronických dat (zjednodušeně „jedniček a nul“), a proto i „podpis“ takového elektronického podání musí mít kompatibilní povahu. Hovoří-li tedy § 37 odst. 4 správního řádu o použití podpisu při podání činěném prostřednictvím veřejné datové sítě, je třeba jej vyložit tak, že podpisem se zde rozumí podpis elektronický.
26. Podepisování elektronického dokumentu elektronickým podpisem je upraveno v § 5 až § 7 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 297/2016 Sb.“). Tato úprava předepisuje použití různých typů elektronických podpisů v závislosti na tom, kdo podepisovaným elektronickým dokumentem činí úkon nebo právně jedná, zda tak podepisující subjekt činí při výkonu své působnosti a vůči komu daný úkon směřuje. Pro nyní posuzovanou věc je relevantní toliko § 6 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož *„k podepisování elektronickým podpisem lze použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se činí úkon vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti.“* Není totiž pochyb o tom, že žalovaný je veřejnoprávním podepisujícím a že e-mailová zpráva vč. odporu mu byla *zmocněncem* zaslána v souvislosti s výkonem jeho působnosti.
27. Žalobce v žalobě netvrdil použití uznávaného elektronického podpisu při zaslání *zmocněncovy* e-mailové zprávy ze dne 31. 7. 2023. Nepodmíněnou účinnost realizovaného způsobu podání vyvozoval naopak ze skutečnosti, že přílohou e-mailové zprávy byl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

z listinné podoby konvertovaný odpor, zejména pak že vstupní listina byla před autorizovanou konverzí vlastnoručně podepsána žalobcem i zmocněncem. Soud se s tímto žalobcovým hodnocením neztotožňuje.

28. Zákon o elektronických úkonech vymezuje svou věcnou působnost v § 1 odst. 1 tak, že *upravuje a) elektronické úkony státních orgánů, územních samosprávných celků a fyzických nebo právnických osob, pokud těmto fyzickým nebo právnickým osobám byla svěřena působnost v oblasti veřejné správy, notářů, soudních exekutorů a insolvenčních správců (dále jen „orgán veřejné moci“) vůči fyzickým osobám a právnickým osobám, elektronické úkony fyzických osob a právnických osob vůči orgánům veřejné moci a elektronické úkony mezi orgány veřejné moci navzájem prostřednictvím datových schránek, b) dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob prostřednictvím datových schránek, c) informační systém datových schránek, d) autorizovanou konverzi dokumentů*. Pokud však jde o elektronické úkony fyzických osob a právnických osob vůči orgánům veřejné moci [sub § 1 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona], pojednává pouze o takových elektronických úkonech, jež jsou činěny prostřednictvím datových schránek. E-mailová zpráva je sice datovou zprávou v obecném (technickém) slova smyslu, není však datovou zprávou ve smyslu § 19 odst. 1 zákona o elektronických úkonech, a proto se tento zákon žádným způsobem netýká činění procesních podání vůči správním orgánům prostřednictvím e-mailových zpráv. Přestože tedy zákon o elektronických úkonech skutečně v § 22 odst. 2 normuje, že *dokument, který provedením konverze vznikl (...), má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl*, nestanoví již nic ohledně případných způsobů, jimiž lze takovýto „plnohodnotný“ výstupní dokument podat správnímu orgánu. Ty zůstávají upraveny výlučně (alespoň tedy pro účely řízení o přestupku dle zákona o silničním provozu) v § 37 odst. 4 správního řádu.
29. Dále soud považuje za potřebné uvést, že ačkoli přílohou e-mailové zprávy byl odpor v podobě výstupu autorizované konverze, jehož součástí byla v souladu s § 22 odst. 1 písm. a) zákona o elektronických úkonech doložka o provedení konverze obsahující [v souladu s § 25 odst. 1 písm. h) téhož zákona] kvalifikovaný elektronický podpis osoby, která konverzi provedla (O. F. jako zaměstnanec České pošty, s. p.), nebylo tím splněno § 37 odst. 4 správního řádu vyžadované použití podpisu při podání činěném prostřednictvím veřejné datové sítě. Kvalifikovaný elektronický podpis sice je podle § 6 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb. uznávaným elektronickým podpisem, kterým obecně lze přípustně podepsat elektronický dokument, jímž se činí úkon vůči správnímu orgánu; v nyní posuzované věci je však zřejmé, že O. F. nepoužil svůj uznávaný elektronický podpis k výstupu konverze za účelem učinění podání vůči žalovanému prostřednictvím veřejné datové sítě, nýbrž jen a pouze za účelem připojení zákonné náležitosti doložky jím prováděné autorizované konverze. Z toho plyne, že jeho elektronický podpis nebyl „podpisem užitým při podání učiněném prostřednictvím veřejné datové sítě“ (ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu), nýbrž podpisem užitým dříve při autorizované konverzi jedné z následných příloh zmocněncovy e-mailové zprávy.
30. Soud neopomenul, že se žalovaný ve svém vyjádření k žalobě vymezoval vůči případné výkladové alternativě, dle níž by už samotný elektronický podpis připojený k příloze e-mailové zprávy při provádění autorizované konverze mohl být nahlížen jako splnění podmínky opatření e-mailové zprávy elektronickým podpisem ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb. Dle názoru soudu je takto přdestřený výklad zjevně absurdní. Žalovaný

s ním navíc zbytečně polemizuje, protože tímto směrem ani nebyla žalobní argumentace vedena.

31. Výše uvedené vede k závěru, že e-mailová zpráva *zmocněnce* z 31. 7. 2023 vč. přílohy byla jako celek podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě bez podpisu. S ohledem na § 37 odst. 4 větu druhou správního řádu tudíž bylo nezbytné toto podání potvrdit či doplnit způsobem uvedeným ve větě první téhož ustanovení. Žalobce v žalobě tvrdil, že *zmocněncovu* e-mailovou zprávu ze dne 31. 7. 2023 později potvrdil podáním ze své datové schránky. Soud toto tvrzení ze správního spisu ověřil a shledal je pravdivým; žalobce však pominul podstatnou skutečnost, a sice že k potvrzení prostřednictvím datové schránky přistoupil až dne 31. 8. 2024, tedy po více než roce od uplynutí pětidenní lhůty. Zmíněná lhůta je lhůtou zákonnou, přičemž z žádného právního předpisu nelze dovodit povinnost správního orgánu vyzývat podatele k potvrzení či doplnění podání učiněného pomocí „jiných technických prostředků“. To znamená, že v důsledku marného uplynutí zmíněné zákonné lhůty je třeba na e-mailovou zprávu ze dne 31. 7. 2023 vč. přílohy hledět jako na podání, jež nebylo způsobilé vyvolat právní účinky (srov. již výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70). Podáním této e-mailové zprávy tak nedošlo ke zrušení příkazu; ten se marným uplynutím lhůty k podání odporu (tj. dnem 1. 8. 2023) stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, jímž bylo řízení o přestupku skončeno. Žalovaný tak nemůže být v daném řízení o přestupku nečinný.
32. Soud proto žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle § 81 odst. 3 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zamítl jako nedůvodnou.
33. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. ledna 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.